

خواریکین

قاضی

لیکوال: داکتر مهندس حشمت الله اتمر
پیخلیک: مرغومی / کال ۱۴۰۴ لیردی

Ketabton.com

خواریکین قاضی

.....

لیکی پوهه:

سرلیک: خواریکین قاضی

لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

ابدپتور:

د پڅېنتی ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمیر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - مرغومی / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بی اخځ
بنوونی تری د گټی اخیستنی اجازه نه شته.

خواریکښ قاضي

.....

لړليک

چوپړی

سرليک

- ۱ پڅښتی.
- ۲ بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳ ليکي پوهه:
- ۴ لړليک
- ۵ تران (پيل، شروع، بريد)
- ۷ د يادښتونو له پاره:
- ۸ ناندوله (ناول، كيسه يا داستاڼ)
- ۵۵ د چاپ شويو کتابونو لېست
- ۵۹ د کار لاندې کتابونو لېست
- ۶۰ د امکان او وخت په صورت کې
- ۶۱ د پڅښتی څټ

خواریکین قاضي

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاینه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چي د وجود ماني او کاینات يي د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولي نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کي د اعتراف، تباهي او بي وسي يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مي و غوښتل يو بل حقيقي داستان يا ناول چي کيسه يي په هېواد کي د ننه، د ننگرهار ولايت په کامي ولسوالۍ کي تېره شوي ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره گډه (شريکه) کړم. زما د کتابونو مېنه وال يوازي معماران او انجينران نه دي، نه بايد اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کي توپير راوړم چي د هرې څانگي مېنه وال په کي ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چي ليکنې مي توپير و لري او هم به مي مينه وال ډېر شي.

خواریکین قاضي

.....

پاکه ربه!

زمور له پاره خپله لاره بي ستونزي كره، تر خو مور له تا پرته بل
خوك و نه وینو او نه يې پېژنو. زمور سره مرسته و كره تر خو مو
په وجود كې د غرور نخينه پاتي نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو
بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه خوك چې دا كتاب لولي په ډېر
درنښت هېله كېږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې
كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره شريكه كړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

خواریکین قاضی

.....

د یادبنتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

خواريکښن قاضي

.....

نانډوله (ناول، کيسه يا داستان)

هغه په کال ۱۳۸۶ لېږدي کې د کامې ولسوالۍ په يوې بې زده کړې کورنۍ کې، دې نړۍ ته سترگې خلاصې کړې.

پلار يې خټگر، مور يې د کور په دندو بوخته او هغه هم بې زده کړې وه.

د دوی په کورنۍ کې او خپلوانو کې هېڅ چا (هېچا) زده کړې نه وې کړې او ټول بې زده کړې وو.

د هغوی کليو او نږدې سيمو کې هېڅ ښوونځی نه و.

د هغه کورنۍ ډيره لويه، څلور خويندې او پنځه وروڼه وو.

پلار يې اړ و تر څو ډېر زيار او کار وکړي، خو د ستونزو سره، سره به يې حلاله روزي گټه، د کورنۍ سره به يې يوځای خوړه او خپله گزاره به يې پرې کوه.

ماشومان يې لوېدل او د هغه د کور خرڅه (خرچه) هم مخ په زيا تېدو (ډېرېدو) شوه.

هغه بل مشر زوی نه درلود، يواځې يوه زوی يې لږ لوی وه، هغه به په تدبير سره خبرې کوي، نو ځکه هغه ته به، په کور او د کور نه د باندې، خلکو قاضي ويل.

هغه لږ لوی شو.

بيا يې هڅه کوه چې له پلاره سره کار ته لاړ او د هغه سره مرسته وکړي.

خواریکین قاضي

.....

د هغه مرسته، پلار د پاره ډېره گټوره، نه وه.

هغه به خپل پلار ته د ستومانټيا په پير (وخت کې) اوبه ورکوي، د اوداسه په وخت کې به يې هغه ته کوزه د اوبو نه ډکوه او جای نماز به يې هغه ته اواراوه.

هدا راز به يې هغه ته ږوي، د کور نه وړه، چېرې چې به د هغه پلار، په کار اخته و.

کله، کله به يې خپل پلار ته خبستي او نور ودانيز شيان ور نږدې کول.

څه وخت تېر او هغه اووه کلن شو.

پلار يې کوبښن وکړ تر څو هغه په ښوونځي کې گډ (شامل) کړي. ښوونځي د هغو د کورونو نه ډېر لرې او د پښو د شل ډکيکو (دقيقو) نه تر نيمې کړۍ (ساعته) پورې، لاره وه.

پلار يې هغه په ښوونځي کې گډ (شامل) کړ او غوښتل يې چې په رېښتيا هم قاضي شي.

قاضي د ښوونځي سره ډېره مينه درلوده او سهار وختي به له خوبه پاڅېد د اوداسه او لمانځه نه وروسته به يې تريخ چای د توري وطنی گري سره وخور، يوه کوچنی ټوټه جوارۍ به يې د کتابونو په کڅوري کې کېښود او هغه به يې د تفريح په وخت کې خور.

کله، کله به يې د ښوونځي په لاره کې هغه جوارۍ خور او وروسته به يې د رواني ويالي نه په کوچنيو لپوکي اوبه اخيستي او هغه پسي به يې غړپوي.

خواريکښن قاضي

.....

ځکه د جواري تېرول هم آسانه کار د لويانو له پاره نه و او د قاضي له پاره خورا گران کار و.

کله به هم په لاره کې د ويالي پر غاړه کښېناست او سور جواري به يې د ويالي د اوبو سره خوړ.

هغه به نيمه ورځ بنوونځي ته، ته او نيمه ورځ به يې خپل پلار کار ځای ته، ته او د هغه سره به يې مرسته کوه.

هغه په همدې توگه بنوونځي په بنو شمېرو (نمرو) او بري سره پای ته ورساوه.

بيا يې لېسې ته ملا، وتره.

په لېسې کې به يې هم نيمه ورځ بنوونځي ته، ته او نيمه نوره ورځ به يې د پلار سره، کار کوه.

هغه په رېښتا سره هم غوښتل چې قاضي يا حقوقدان شي.

څو کاله وروسته، هغه د لېسې نه په بري سره ووت (فارغ) شو.

بيا د لوړو زدکړو له پاره، د کانکور آزموينه ورکړه.

هغه د خپلې خوښې څانگې ته بريالی شو.

هغه خپلې لوړې زده کړې د حقوق په پوهنځي کې پېل کړې او لمړی او دوېم سمسټر يې د ډېرو ستونځو سره، په برياليتوب پای ته ورساوه.

مگر د اقتصادي ستونزه سره يې و نه شو کولای پوهنځي، پای ته ورسوي او په رېښتيا هم قاضي او يا حقوقدان شي.

خواريکښن قاضي

.....

هغه ډېر خفه شو.

پلار يې کوبښن وکړ تر څو هغه مصروفه وساتي چې پر هغه بوج را نشي.

بيا به هغه ته بله ستونزه پيدا او ټوله ورځ به يې په ډاکټرانو گرځوي.

بيا يې څه پيسې خپلې او څه يې د نورو دوستانو نه پور کړي او هغه ته يې پرې زرنج واخيست.

د قاضي زرنج ښکلی و.

قاضي پر زرنج کار پيل کړ.

څه پيسې يې وگټې.

بيا يې، يوه شخصي پوهنتون ته آزموينه ورکړه او د لابراتوار په څانگي کې بريالی شو.

دا شخصي پوهنځی، د جلال آباد په ښار کې شتون درلود.

آته به يې هم نيمه ورځ، پوهنتون ته، ته او نيمه ورځ به يې پر زرنج کار کوه.

هغه دوي کاله پوهنتون په نظري توگه بشپړ او بيا وروسته يې د عملي کارونو له پاره، د جلال آباد صحت عامي روغتون کې د يوه کال، په عملي او وړيا توگه، زده کړې وکړې.

د فراغت نه وروسته يې د خلکو په غوښتنه، و غوښتل چې په خپل کلي کې لابراتوار خلاص کړي.

خواریکین قاضي

.....

د دې کار له پاره يې لمړی د کار (دندې، فعالیت) جواز (اجازه) تر لاسه او په خپل کلي کې يې، لابراتوار خلاص کړ.

هغه به کوبښن کوه چې په دیکه (دقیقه) توگه معاینه وکړي.

چا چې به د معاینې توان نه درلود، هغه سره به يې مرسته او د هغوی نه به يې پیسې (فیس) نه اخیسته.

هغه په لږه موده کې ډېر نوم (شهرت) پیدا (تر لاسه) او د نورو لرو سیمو نه به خلک د خپل معایناتو د پاره، د هغه لابراتوار ته، راتلل.

د هغه کار اوبار، په سمه توگه سر ته رسېد او خورا پیسې يې وگټي.

په هېواد کې حالات وران شوو، ورځ تر بلې به يې کار په لږېدو شو.

تر څو پخوانی نظام رنګ او پر ځای يې اسلامي امارت د دویم ځل له پاره کامیابه او پر ټول هېواد کې يې ولکه ټینګه کړه.

پولیس، ملی اردو او ملي امنیت رنګ او ټولو ته د بښني (عفوې) فرمان واورول شو.

هرې خوا به د هغوي پر ځای طالبان گړخېده او گزمې به يې کوي.

د جگړو سیخه (مستقیمه) جبهه له منځه، لاړه.

ورور وژنه، پای ته ورسېده.

د شپې او ورځې، تگ او راتگ هرې خوا پیل شو.

خواريکښن قاضي

.....

چا چې په خپلو سيمو کي ظلم، ستم، قاچاق، ورور وژنه، تېرى، غلاوي، اختطاف، ملي گټو ته زيان (نقصان) رسولي وو، د هېواده و تښتېدل او بهرني هېوادونو ته پناه وېوره.

نور، په هېواد کي امنيت ټينگ شو.

مگر کاروبار لږ سست، شو.

خلکو د يوه خای نه بل خای ته او يا هم خپلو سيمو ته، بېرته ستانه شوو.

د قاضي لابر اتوار کاروبار مخ په پيکه کېدو شو.

گټي او مراجعین يي ورځ تر بلې په لږېدو شو.

هغه د ورځي کور خرڅه هم نه شو پيدا کوی.

څه موده يي د ستونزو سره تېره کړه.

سوچونه به يي وهل.

مگر څه به يي په لاس نه راتلل.

يوه ورځ يي پرېکړه وکړه، ترڅو خپل لابر اتوار وتري او بله کومه دنده و مومي.

هغه د دندي په هکله، هرې خوا ته به ته.

هر څومره چې وگرځېد، د خوښي دنده يي، په هېواد کي، تر لاسه نه کړه.

خواريکښن قاضي

.....

بيا مجبوره شو چې گاونډي هېواد ته، د دندې لاس ته راورلو په هکله (خاطر) لار شي.

هغه ناوخته د جلال آباد ښار نه، کور ته، لار.

د بهر تگ په هکله يې د خپل پلار، مور او کورنۍ نورو غړو سره گډه (شريکه) کړه.

هغوی ټول، د هغه په تگ خپه شوو.

بيا، پلار يې و ويل:

د ستا په تگ، زه ډېر خواشيني شوم.

که چېرې دلته ،اخوا او دېخوا وگرځي، کومه گټه نه کوي.

ښه به دا وي چې البته لار او کومه دنده تر لاسه کړي.

قاضي د خپل پلار نه مننه وکړه.

بيايي د خپلي مور نه هم پوښتنه وکړه:

موري!

ستا اند (نظر) په دې هکله څه دی؟

هغي و ويل:

زه هم ستا د پلار سره، يوه (موافقه) يم.

شپه نا وخته شوه او هغه ته خوب، ورغی.

هغه خپلي کوتې ته لار او بيده شو.

خواريکښن قاضي

.....

سهار وختي د لمانځه اداکولو له پاره، د خوب نه پاڅېد او دکور نه دباندې شو.

لمړی د کلا خوا نږدې ويالي ته، لار او الته يې اودس وکړ.
بيا مخ يې پر څادر باندې وچ کړ.

تسبې (تسبيح) يې له جبه و وېستي او په اړولويي پيل کړ.

بيا، جومات ته لار، تر څو په جمع لمونځ ادا کړي.

په دې وخت کې، پلار يې هم جومات ته ورسېد.

دواړو د نورو کسانو سره لمونځ په جمعي سره ادا کړ.

وروسته، کور ته ستانه شوو.

موريې وختي هغه ته چای دم (تيار) کړی و.

هغه په سوچ وهنه کې، د سهار چای وڅښه.

بيا خپل کالي يې بدل او پاكي جامې يې واغوستې.

وروسته يې يوه کڅوره را واخيسته او خپل د سفر وړ(ضروري)

شيان يې په کې، کېښودل.

له ځايه پاڅېد.

لمړی يې د خپل د مور، لاسونه ښکل(مچو) کړل.

بيا يې د کورنۍ ټولو غړو سره خدای پاماني وکړه.

وروسته خپل پلار ته نږدې شو.

خواریکښ قاضي

.....

د هغه لاسونه يې، هم ښکل کړل.

په دې وخت کې يې د مور د سترگو نه اوښکې روانې (جاری) او
په پلو(سالو، ټيکري) يې وچې کړې.

مخ يې بلې خوا، وړاوه تر څو د قاضي ورته، پام نه شي.

بيا پلار يې د هغه سره تر دروازي لار.

مور يې د اوبو ډکه کوزه (بدني) په لاس کې نيولې وه.

کوم وخت چې قاضي د کور نه و وت، د هغه پسي يې اوبه و شيندې.

قاضي ته ژړا راغله او څټ (شا) ته يې و نه کاته.

بيا کڅوره يې څټ (شا ته) واچوه.

لمړی لارې ته سم بيا د پوخ سرک خوا ته، روان شو.

پوخ سرک ته ورسېد.

زړه يې ډک او تش، کېده.

خو!

ځان يې کلک کړ.

دا د ده په عمر کې لمړنی سفر و، هغه هم د هېواد نه بهر.

لمړی د موټر په انتظار شو.

بيا د سيمې په موټر کې، کېښناست او جلال آباد ښار ته لار.

وروسته ځان يې د تورخم (طورخم) موټرو اډې ته ورساوه.

خواریکښ قاضي

.....

الته د تورخم په موټرو کې ، کښېناست.

خُنډ وروسته، موټر ډک، بیا یې په حرکت پیل کړ.

یوې ګړۍ وروسته، د تورخم ښارگوټي ته ورسېد.

موټر هم د هغه ځای ادې ته، د ننه او خلکو ته یې وویل:

دا د تورخم اډه ده.

کولای شئ، د موټر نه کوز شئ.

خپلو کڅوړو ته پام وکړئ.

قاضي هم د نورو په شان له موټره کوز، کڅوړه یې څټ (شا ته)
واچوه او بورډر(خط، لیکي) خوا ته روان شو.

غرمه وه.

او(هوا) هم توده وه.

هغه ډېر وړی شوی هم و.

په دې وخت کې بورډر تړی و.

هغه، اخوا دېخوا وکتل.

بیا یې یوه رستورانټ، تر نظره شو.

لمړی رستورانټ ته لاړ او الټه یې د غرمې ډوډۍ وخوړه.

بیا یې د چای فرماېنت، ورکړ.

د رستورانټ شاگرد هغه ته یوه چاینکه شین چای، راوړ.

خواريکښ قاضي

.....

قاضي په مزي سره شين چای وڅښه.

دمه يې جوړه او غورکی (گرځنده تېلفون) يې له جبهه راو وپست.

گری ته يې وکاته.

د ماسپښين د لمانځه وخت و.

جومات ته لاړ.

الته يې اودس بيا يې لمونځ ادا کړ.

وروسته له جومات نه و وت او بيا بورډر خوا ته، روان شو.

د بورډر نه تېر (واوښت) او د گاوند هېواد تورخم (طورخم) ته ورسېد.

الته، د پېښور موټرو اډې ته لاړ او په يوه موټر کې کښېناست.

گری وروسته هغه، ښار ته ورسېد او له موټر نه کوز شو.

بيا د خپل دوستانو کور ته، لاړ.

شپه يې الټه وکړه او سهار وختي د کار موندني له پاره و وت.

څو ورځې يې، کار موندني پسې تېرې کړې.

اونی وروسته يې په يوې شخصي پراپرټی (راهنمای معاملات) کې د مدير (منيجر) په توگه کار و موند.

الته يې په کار پيل او خورا خوشحاله شو.

په دې هکله يې خپل پلار او مور ته هم، خبر ورکړ.

خواريکښن قاضي

.....

هغوي هم د دې خبر (پيغام) په اورېدو سره، ډېر خوشحاله او هغه ته يې د خير دوعاوې وکړې.

الله تر شپږو مياشتو پورې يې کار، وکړ.

د پراپرټي خاوند د هغه په کړونو (کار) او د هغه پر صداقت ډېر خوشحاله و.

هغه ډيره گټه د پراپرټي خاوند ته، ورسوه.

يوه ورځ قاضي سوچ کې ډوب او په فیسبوک کې اخته و.

په ناڅاپي ډول يې يوه اعلان، تر سترگو شو.

په چوپړي (پانې، صفحې) که د کارموندنې اعلان په زير سره و کاته.

دا اعلان د يوه تکړه کس د لایراتوار په څانگې کې و.

قاضي ډېر خوشحاله شو.

د اعلان نه يې کاپي په خپل غورکي (گرځنده تيلفون، موبایل) کې واخيسته او ماښام ناوخته په پټي پسي، روان شو.

دنده د تاج په نوم، روغتون کې وه.

قاضي هم لمړی د تاج روغتون، پته ومونده.

بيا د اعلان په هکله د ادارې نوکريوال سره يې خبرې وکړې.

هغه وويل:

دا اعلان سم او مونږ، کس ته اړتيا لرو.

خواريکښ قاضي

بيا يې زياته (ډېره) کړه.
اوس خو، د روغتون مدير نه شته.
هغه کورته، تللی دی.
ته، سبا راشه!
د هغه سره په دې هکله خبرې وکړه.
قاضي و منه او د روغتون نه د باندې شو.
په خوشحالی سره خپل استوگن ځای ته، لاړ.
هغه ډېر خوشحاله، بنسکارېده.
ټوله شپه يې سم، خوب ونه کړ.
سهار وختي لمانځه نه وروسته، روغتون ته روان شو.
هغه بېرېده چې کوم بل څوک (کس) ترې مخکې نه شي.
قاضي روغتون ته، ورسېد.
الته يې، روغتون د مدير پوښتنه وکړه.
نوکر يوال کس هغه ته، و ويل:
اوس ډېر وختي دی.
هغه، يوه گړی وروسته راځي.
ته د باندې، د روغتون په انگرې کي، انتظار وکړه.

خواریکښ قاضي

.....

قاضي و ويل:

سمه ده!

بيا يې و پوښتل:

زه خو هغه نه پېژنم.

څرنگه به پوی شم چې هغه راغلی دی؟

کس و ويل:

دلته ټول د قانون سره سم او په خپل وخت، راځي.

ته هم يوه گړی وروسته، راشه.

قاضي د روغتون انگر ته لاړ.

الته د يوې ونې لاندې، پر څوکی کښېناست.

ژر، ژر به يې غورکی (گرځنده تېلفون، موبایل) له جبهه باسه او هغه ته به يې، کاته.

نيمه گړی وروسته يې غورکی (گرځنده تېلفون، موبایل) په لاس کې و نيو او څو، څو دکيکو (دقيقو) وروسته به يې هغه ته کتل.

خلک روغون ته، ننول او وتل.

ځيني موټر به روغتون ته ننوتل، ځيني به يې بېرته وتل او ځيني نور به د روغتون تم ځای (پارکينگ) کې درېدل.

د روغتون کارکونکو او ډاکترانو هم کولای شو، خپل موټر روغتون ته دننه او د دندې تر پایه، البته په تم ځای (پارکينگ) کې ودروي.

خواريکښ قاضي

.....

قاضي به کله کسانو او کله به يې موټرو ته کتل، تر څو وخت پوره شو.

بيا هغه د روغتون د دروازي ساتونکي (پيره دار ته) نږدې شو او د هغه يې و پوښتل:

مدير صيب خو به راغلی وي؟

هغه و پوښتل:

کوم مدير.

قاضي و ويل:

د روغتون اداري مدير.

کس ځواب ورکړ.

زه خورا بوخت وم.

پام مې نه دی شوی.

بيا قاضي و ويل:

کولای شم د ننه لار شم؟

هغه و ويل:

کين اړخ ته د معلوماتو کوټه (دفتر) ده.

ته البته لار او د هغه نه پوښتنه وکړه.

قاضي و منه او د مالوماتو (معلوماتو) کوټې کړکۍ ته نږدې شو.

خواریکښن قاضي

د کوټې کس و ويل:

څوک دي په کار دی؟

قاضي و ويل:

د روغتون اداري مدير مې په کار دی.

بيا يې، ورته پوښتنه وکړه:

څه دي ويل؟

زه به په ټېلفون کې، ورته و وايم.

قاضي و ويل:

د لابراتوار د اعلان په هکله راغلی يم، کوم چې په فيس بوک کې
خپور شوی و.

کس و ويل:

سمه ده!

اوس به ورته زنگ و وهم.

ستا نوم څه دی؟

هغه و ويل:

زما نوم قاضي دی.

بيا يې و پوښتل:

ځايي يې که مهاجر؟

خواريکښن قاضي

قاضي و ويل:

مهاجر يم.

بيا کس و ويل:

سمه ده!

پوی، شوم.

بيا يې تېلفون پورته او د روغتون اداري مدير ته يې، زنگ و واهه.

هغه تېلفون پورته او د مالوماتو (معلوماتو) کس ته يې سلام و ويل.

هغه هم ورته و عليکم و ويل:

بيا يې د قاضي په هکله هغه ته، راټول شوي مالومات (معلومات) وړاندي کړل.

هغه و ويل:

سمه ده!

ما ته يې راولېږه.

هغه د دروازي پيره دار (مسول) ته و ويل:

دا کس تلاشي کړه.

هغه هم، د اصولو سره سم، هغه يې تلاشي کړ.

بيا قاضي و ويل:

اوس کولای شم چې روغتون ته، د ننه شم.

خواريکښن قاضي

.....

د مالوماتو (معلوماتو) کوټي کس و ويل:

هو!

لمړی خپل ټول مالومات (معلومات) په دې کتاب کې وليکه او بيا يې لاسليک کړه.

قاضي هم خپل ټول مالومات (معلومات) په کتاب کې وليکل او لاسليک يې کړل.

بيا يې قاضي ته و ويل:

کين لاس درېيمې کوټي ته لار شه.

بلي خوا به نه ځي.

او د ليدو نه وروسته، بيا به، زما کوټي ته راځي، چې د وتو (خروج) وخت په کې وليکم.

قاضي و ويل:

سمه ده!

هرو مرو به دا کار کوم.

قاضي د روغتون اداري مدير کوټي ته لار.

لمړی يې ور وټکاوه.

د ننه نه يې، غږ واورېد.

کم ان (Come in)

خواریکښ قاضي

قاضي پوی شوه چې هغه ته، د ننوتو بلنه ورکړ شوه.

بیا دروازه یې خلاصه او کوتې ته د ننه شو.

لمړی یې سلام ورکړ.

د روغتون اداري مدیر د قاضي سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې هغه ته و ویل:

مهرباني وکړه.

پر دې څوکی کښېنه!

قاضي هم پر څوکی کښېناست.

بیا د روغتون اداري مدیر قاضي ته و ویل:

اورم.

قاضي هم ټوله کیسه، هغه ته په لنډه توگه، بیان کړه.

بیا اداري مدیر و ویل:

سند لري؟

قاضي و ویل:

هو صیب!

مدیر و ویل:

کولای شم چې ویې گورم؟

خواريکښن قاضي

.....

قاضي و ويل:

هو صيب!

دا، دی؟

مهرباني!

و يې گورئ.

مدیر ټول اسناد په ځیر سره و کاته.

بيا يې اسناد هغه ته، بېرته و رکړل.

مدیر ټېلفون پورته کړ او د روغتون خاوند (مالک) ته يې زنگ و واهه.

وروسته يې د قاضي په هکله ټول ما لومات گډ (شريکه) کړل.

بيا د روغتون خاوند و ويل:

ته، تر ما ښه پوهېږي.

که په کار دې راځي، ور سره تړون لاسليک کړه.

مدیر و ويل:

سمه ده صيب!

مننه کوم.

بيا يې ټېلفون بند او قاضي ته يې و ويل:

خواریکښ قاضي

.....

تا زمونږ د روغتون شرايط (شرطونه) د اعلانونو په چوپړي
(صفحي، مخ) کې په ځير سره کتلي دي؟

قاضي و ويل:

هو!

بيا يې و ويل:

د تنخواه سره هم، موافق يې؟

قاضي و ويل:

هو صيب!

بيا مدير قاضي ته و ويل:

ته چابکه (با استعداد) او تجربه هم لري!

قاضي مننه وکړه او ويې ويل:

کور دي ودان.

وروسته مدير هغه ته چای و غوښت او ويې ويل:

ته ترڅو چای څښي زه به اسناد چاپ (پرنت) کړم.

قاضي چې تری شوی و، پر چای يې پيل کړ.

مدير هم اسناد چاپ کړل.

بيا يې د قاضي مخي ته کښودل.

قاضي اسناد واخيستل او غوښتل يې چې پرې لاسليک پيل کړي.

خواريکڻن قاضي

اداري مدير و ويل:

لمري يي په خير سره ولوله، بيا يي لاسليک کړه.

هغه و منه او اسناد يي ټول په خير سره ولوستل.

بيا يي اداري مدير ته و ويل:

اسناد، سم دي.

کولای شم، پري لاسليک کړم؟

اداري مدير و ويل:

هو!

اوس کولای شئ، اسناد لاسليک کړي.

قاضي د جب نه کلم (قلم) راو وپست او پر لاسليک يي پيل کړ.

خنډ وروسته يي ټول اسناد بېرته اداري مدير ته ورکړل.

اداري مدير و پوښتل:

د دې دندي آزمويڼه هم اخلو.

ته څه وخت کولای شې په آزمويڼې کې گډون وکړئ؟

قاضي و ويل:

هر کله چې ستاسو خوښه وي.

مدير و ويل:

خواريکښن قاضي

سمه ده!

آزمويڼه درې ورځې وروسته ده.

ته کولای شئ، دلته د سهار په نهو بجو، راشئ.

قاضي و ويل:

سمه ده!

هرو مرو راځم.

قاضي ډېر خوشحاله شو.

هغه د مدير نه مننه وکړه .

بيا له ځايه پاڅېد، د اداري مدير نه يې خدای پاماني واخيسته او د کوتي نه بهر شو.

هغه ډېر خوشحاله شو.

له ځانه سره يې و ويل:

له يوې خوا د مور او پلار دوعاوې او د بلې خوا د خدای رحم و.

دا دی، کار مي لکه چې، وشو.

هغه هم د خوښي او رښتني (رشتي) سره سم.

په خوشحالی کې له روغتون نه و وت او شا ته يې هم و نه کتل.

د روغتون د انگر نه د باندې شو.

غوښتل يې چې په موټر کې کښېني او پراپرټي ته، لاړ شي.

خواریکن قاضي

.....

په یاد یې راغی چې باید لمړی د مالوماتو (معلوماتو) کوتي ته تللی وای.

الته یې د وتو وخت په کتاب کې لیکلی او هغه ته یې اطمینان ورکړی وای چې:

کار خلاص او دا دی زه د روغتون نه وځم.

هغه په منډو بېرته راستون شو.

د روغتون ودانۍ په دروازي کې هغه ته و ویل شو:

اوس د ننوتو وخت، نه دی.

ته باید غرمې ته، راشئ.

قاضي و ویل:

پوهېږې!

زما څخه، څه هېر شوي دي.

زه نه غواړم، روغتون کې وگرځم.

زه غواړم د مالوماتو دفتر ته و وایم چې:

دا دی!

زه وځم.

ته البته په کتاب کې د بېرته وتلو پیر (وخت) ولیکه.

یواځې، هم دومره.

خواريکښن قاضي

.....

کس په خندا شو.

بيا يې و ويل:

ته په ځوانۍ کې دومره گنگس يې، په سپين بريريتوب که به دې حال څنگه وي.

قاضي، کس ته، څه و نه ويل.

په زړه کې يې و ويل:

کس هم د مړې خپټې پارسي (درې، پارسي يا فارسي) وايي، دا زمونږ د افغانانو په حال څه پوهېږي.

کس و ويل:

سمه ده!

چټک (چابکه) لار، شه.

ژر، بېرته راشه چې کوم ډاکټر دې و نه ويني.

بيا به هغه پر مونږ دواړو، په غصه شي.

قاضي و ويل:

سمه ده!

په منډو به لار او بېرته، ستون شم.

بيا د مالوماتو دفتر خونې ته ودرېد او د کرکۍ شيشه يې په گوټي وټکوه.

خواريکښن قاضي

کس و ويل:

څه غواړي؟

قاضي و ويل:

غواړم چې د وتلو وخت زما د ډکې شوي شمېرې سره، ورسوي.

هغه و ويل:

نوم دي څه دی؟

هغه و ويل:

زما نوم قاضي دی.

هغه چوپړي (صفي) په زير سره وکتې او د هغه نوم يې پيدا کړ.

بيا يې قاضي ته و ويل:

دوي گري تېري شوي دي.

ته، تر اوسه چېرته ورک وي؟

هغه خپله لنډه کسيه ورته بيان کړه.

کس هم، پر قاضي وخنډل.

وروسته يې کلم (قلم) د ميز د سره واخيست او د هغه د وتلو وخت يې وليکه.

بيا يې قاضي ته و ويل:

اوس کولای شئ، لار شئ.

خواريکښن قاضي

بيا به داسي کار، نه کوي.

قاضي و ويل:

سمه ده!

بيا به تکرار، نه شي.

دوي ورځي تپري شوي.

د وعدي سره سم، قاضي د آزمويښي ورکولو د پاره روغتون ته لار.

نورو کسانو هم، الله د آزمويښي انتظار کوو.

قاضي هم د نورو کسانو سره په انتظار، شو.

لنډه موده تپره شوه.

اداري مدير له خپلي کوتي (خوني) و وت.

د هغه په لاس کي سوالونه و.

هغه الکانو ته و ويل:

ټول د آزمويښي له پاره راغلي ياست؟

الکانو و ويل:

هو صيب!

بيا يي و ويل:

زما پسي، راشئ.

خواريکښن قاضي

مونږ آزموښنه په تحريري او تقريری بنو(توگه) اخلو.

الکانو و ويل:

سمه ده!

ټول د اداري مدير په سي، د لابراتوار د مسول کس کوتي ته ننوتل.

بيا يي، هغوی ته و ويل:

دلته پر څوکیو، کښېښئ.

په خپلو کي به خبری هم، نه کوئ.

بيا يي د سوالونه پارچي و وېشي.

اداري مدير کسانو ته و ويل:

پارچي حل کړئ.

خنډ وروسته ټولو پارچي حل او اداري مدير، پارچي ټولې او الکانو

ته بې و ويل:

تاسو د باندې په دالان (دهلېز) کي ودرېږئ.

زه او د لابراتوار مشر په گډه (شريکه) سره پارچي وینو.

د کاميابو کسانو نه، عملي امتحان هم، اخلو.

الکان، ټول د باندې شوو.

اداري مدير او د لابراتوار مشر، د پارچو په ليدو پيل کړ.

خواريکښ قاضي

.....

قاضي، سوالونه حل کړي او خوشحاله څرگندېده (مالومېده، معلومېده).

خُند وروسته، اداري مدير راو وټ.

يوازې د درېيو کسانو نوم يې د کاميابانو په جملې کې ولوست.

په لړليک کې د قاضي نوم، په لمړۍ شمېرې کې و.

بيا، اداري مدير و ويل:

لوستل شوي درې کسه نوماند دي پاتي او نور کولای شئ خپلو موخو پسې لاړ شئ.

قاضي ډېر خوشحاله، شو.

هغه د خدای، شکر و باسه.

اداري مدير و ويل:

تاسو درې کسه، دلته لږ انتظار، وباسئ.

د لائبراتور کس به ستاسو نه خپلې عملي پوښتنې او آزموينې واخلي.

زه خپلې خونې ته ځم، خُند وروسته بېرته راگرځم او د کس کوم چې ډېرې شمېرې (نمرې) يې گټلي، هغه سره د کار پيل په هکله خبرې کوم.

کسانو و ويل :

سمه ده.

اداري مدير، خپلې کوتې (خونې) ته لاړ.

خواریکښ قاضي

.....

د لابر اتوار مشر هم د عملي آزموبڼې کار پیل کړ. هغه به یوه، یوه کس لابر اتوار ته راباله او له هغه به یې پوښتنې کوي.

ټول خلاص او د پایلي په تمه (انتظار) وو. په دې ترڅ کې، اداري مدیر بېرته، راورسېد. الکان، ټول خوشحاله شوو. هر چا به په خپل اند سوچ کوه چې زما، نوم به واخلي. اداري مدیر د لابر اتوار مشر کوټي (خونې) ته ننوت او ځنډ وروسته راووت.

هغه، الکانو ته وویل:

د اعلان سره سم، زمونږ یوه کس، په کار و. مونږ آزموبڼې، بشپړې، کړې. په پایله کې، قاضي وتوانید، تر ټولو ښې شمېرې (نمرې) په تحریري او تقریري آزموبڼو کې تر لاسه کړي.

مونږ دواړه هغه ته، د بریا او نوې دندې مبارکي، وایو. نور کسان کولای شي، زمونږ او یا د نورو روغتونونو اعلانونه وگوري (تعقیب) کړي.

مونږ هغوی ته، د دندې موندنې دوعاوي کوه. بیا اداري مدیر، قاضي ته وویل:

خواريکښن قاضي

ته زما سره، دفتر ته راشه.

هغوی دواړه، د اداري مدير کوتي (خوني، دفتر) ته، ننوتل.

بيا، مدير و ويل:

څه وخت کولای شي، پر دندې پيل کړي؟

قاضي و ويل:

ستاسو خوښه صيب.

مدير و ويل:

زما په خوښه همدا اوس کولای شي، پر کار پيل کړي.

قاضي و ويل:

اوس خو نه کېږي.

زه بل چېرې دنده لرم.

اوس غواړم خپلې دندې ته لاړ، استعفا وکړم او سر له سبا نه، خپلې
نوي دندې ته راشم.

اداري مدير و ويل:

سمه ده!

ستا، خوښه!

قاضي و ويل:

کولای شم، ستاسو شمېره ولرم؟

خواريکښن قاضي

اداري مدير خپل کارت ورته وړکړ او ويې ويل:

څومره چې ژر کېدای شئ، له ما سره اړيکه و نيسه.

قاضي و ويل :

سمه ده صيب!

ماښام ته!

انشا الله!

اداري مدير و ويل:

سمه ده!

بيا قاضي د اداري مدير سره خدای پاماني وکړه او د روغتون نه، و
وت.

هغه لمړی پراپرته دفتر ته لاړ او الله يې د هغه د خاوند نه و
غوښتل، تر څو د خپلي دندې نه استعفا وکړي.

هغه و نه منه.

بيا قاضي و ويل:

زه به د روغتون اداري مدير سره خبرې وکړم او الله به د درېيو
بجو نه وروسته د شپې تر ناوخته کار وکړم.

د پراپرته خاوند و ويل:

سمه ده.

خواريکښن قاضي

ما يواځې پرې نه ږدي.

ته اخلاص منده سړی او ما ته دي، ډېره گټه رسولي ده.

همدا راز، يواځې، پر تا اعتماد کوم.

بيا قاضي و ويل:

مننه کوم.

زه به د روغتون اداري مدير ته زنگ و وهم، وگورم چې هغه څه وايي.

قاضي له جبه غورکي (گرځنده تېلفون، موبایل) و باسه او اداري مدير ته يې زنگ و واه.

اداري مدېر، غورکي پورته او و ويې ويل:

څوک او د کوم ځای نه، خبرې کوي.

قاضي سلام ورکړ.

اداري مدير د هغه سلام ته، ځواب ورکړ.

بيا يې ځان ور وپېژاند.

هغه و ويل:

زه ستا په انتظار يم.

څه وخت پر دندي پيل کوي؟

هغه و ويل:

خواريکښن قاضي

.....

لږ ستونزه رامنځ ته شوې ده.

اداري مدير و پوښتل:

څه ستونزه ده؟

په گډه (شريکه) به يې حل کړو.

قاضي و ويل:

ما د خپلې پخوانۍ دندې په هکله د ستاسو سره خبره گډه (شريکه) کړې وه.

اوس هغه، زما استعفا نه مني.

بيا اداري مدير و ويل:

الته ستا دنده د څو بجو نه تر څوو، پورې ده؟

قاضي و ويل:

د سهار اتو نه تر مازيگر څلورو بجو پورې ده.

بيا اداري مدير و ويل:

ته کولای شئ دلته درې بجې ځان ورسوي او تر دولس بجو پورې
زمونږ سره کار وکړي؟

هغه و ويل:

دپراپرته ځاوند هم، دلته ناست دی.

زه د ده سره خبرې او ژر به تاسو ته بيا، زنگ و وهم.

خواريکنڻ قاضي

اداري مدير و ويل:

که چيري نه کپري، مونڙ ارين يو چي دوڀيم کس ته زنگ و وهو.

هغه و ويل:

يوه دکيکه (دقيقه، مڀنت)

بيا يي غورکي (گرځنده تيلفون، موبائل) بند او د پراپر تي خاوند سره يي خبري پيل کري.

هغه، ومنه.

بيا قاضي د روغتون اداري مدير ته زنگ و واه.

هغه و ويل:

څنگه شو؟

قاضي و ويل:

زه کولای شم روغتون ته، ماسپينين دري بجي خان ورسوم او تر يولسو پوري کار، وکرم.

بيا اداري مدير و ويل:

دري بجي سمې، مگر تر يولس نيمو پوري بايد کار وکري، بيا د کور ته تگ له پاره، ستا د موټر کرايه په پام کي نيسو.

قاضي و منه او ويي ويل:

سمه ده!

خواريکښن قاضي

سر له ننه پر خپلي دندې پيل کوم.

اداري مدير د هغه نه، مننه وکړه او ويي ويل:

د تا راتگ پورې، ستا نوم په حاضري کې گډوم.

هرو، مرو راشه.

قاضي و ويل:

سمه ده صيب!

قاضي د وعدې سره سم، پر کار پيل کړ.

سها وختي به پراپرتي ته، ته او بيا به يې د درېيو نه تر يوولس نيمو بجو پورې په روغتون کې دنده تر سره کوه.

الته يې تر دوو کلنو ډېر، دنده تر سره کړه.

په پاکستان هېواد کې وروسته د سياسي کړکېچ، بدلونونه تر سره شو.

حکومت پرېکړه وکړه، تر څوتول مهاجرين د خپلي خاورې نه و باسي.

په لمړي پړاو کې، خلکو دا خبره، هسي سياسي گڼه.

پر پرېکړي يې باور، نه درلود.

افغانانو به سوچ کوه، چې د پاکستان حکومت به يې عملي نه کړي.

مگر د پاکستان حکومت د افغانانو ستونزو، سړي اوا (هوا) ژمی، افغاني کړکېچو، ځای نه درلودل مهاجرينو ته، خوراکي توکي، موټر

خواريکښ قاضي

.....

د لېږد د پاره او داسې نور..... سره، سره يې د ورځې په سلگونه مهاجر، نيول او د بورډر(ليکي، خط) نه به يې افغانستان ته، اړول (شړل).

په زرهاو، مهاجر هېواد ته ستانه شو.

قاضي هم د نورو مهاجرو په شان، بېرته، هېواد ته، ستون شو.

هغه لمړی خپلې پلارنۍ مېنې ته لاړه.

کورکې، ټول د هغه په راتگ، خوشحاله او د بلي خوا د دندې د لاسه ورکولو په هکله، خواشينې شوو.

قاضي ډېر خواريکښ ځوان و.

هغه چيرته بند، نه پاتې کېده.

څو موده وروسته، کابل ښار ته راغی.

او ښار کې، د دندې موندنې په سوچ شو.

هرې خوا به، په دندې پسې گرځېد.

همدا راز به د دندو اعلانونه، کتل.

څه موده تېره شوه.

هغه په حکومت کې کوچنۍ دنده تر لاسه کړه.

بيا په رخصتيو کې، کورته لاړ.

الله، مور او پلار يې هغه ته، و ويل:

خواریکښ قاضي

.....

مونږ او تا څه پيسې، تولي کړي دي.

ته زمونږ مشر زوی يې.

زمونږ عمر په تېرېدو دی.

بيا پلار يې و ويل:

زه سپين بريری او مور دې هم سپين سرې، شوي ده.

ښه به وي چې د ستا پښې بندي کړو (وترو).

قاضي و ويل:

زما پښې چې بندي کړئ، څرنگه به کار، وکړم.

پلار يې و خندل.

بيا يې ويل:

زما په مطلب پوي نه شوي.

مونږ غواړه تا ته، کوژده بيا ستا کور، ودان کړو.

په ژوند هسي اعتبار نه شته.

مونږ غواړو ستا واده د خپل په ژوندانه کې، تر سره کړو.

قاضي و ويل:

نه!

زه غواړم لوري زده کړي، و کړم.

خواريکښن قاضي

مور يې و ويل:

ته هر کله کوی شي، خپل سبک (سبق) و وايې.

بښه به دا وي چې زمونږ خبره ومنې.

بيا قاضي و ويل:

د ستاسو په خبرو کې څه و وايم؟

تا سو چې څه پرېکړه کوي، زه يې منم.

بيا د هغه پلار او مور لاس پر لټني پيل کړ.

د هر چا نه به يې، د يوې ښې کورنۍ پوښتني کوي.

تر څو چې د قاضي بخت خلاص او د يوې ښې کورنۍ سره مخ شو.

بيا مور او پلار يې د رايبارۍ (غوښتونکي) په توگه د جلی کورنۍ

سره خبرې وکړې.

دا کار يوه مياشت، وخت و نيو.

بيا د جلی کورنۍ راضي (موافقه) وکړه.

بله ورځ، د قاضي مور، پلار، اکا گان او څه نور نږدې دوستان

نارينه او ښځينه د جلي کور ته، لاړل.

هغوی هم د افغاني دود سره سم هغوی ته دسمال (لوز، لفظ) ورکړ.

بيا د قاضي پلار هم د دسمال په مجمي (مجمعي، پطنوس) کې پيسې

کښنودې.

خواريکښ قاضي

دواړو کورنيو غړو، پر خوشحالی او چای څښلو پیل کړ.

گرې تېره او خوږې خبرې کېدې.

بيا د قاضي مور، و ويل:

خبرې خو خوږې، لکه شکرې دي.

بڼه به وي چې اوس لار او بيا د کوژدې ترتييات، و نيسو.

دجلی کورنی و منه.

بيا د قاضي کورنی، له حایه پاڅېدل.

د جلی کورني هغوی ته د وچو گلانو گېډي، چاکلېټ، په پطنوس کې

د پخوا نه جوړ شوی او پرې زرغونه (شنه) جالی اواره شوي وه،

د هغوی په مخ کې يې کېښوده.

بيا يې هغوی ته، و ويل:

اوس تاسو کولای شئ دا له ځانه سره يوئ.

خلک به، مبارکي د پاره راشي.

تاسو کولای شئ دا به هغوی ته و بنیئ.

د قاضي کورنی ومنه.

پطنوس يې له حای نه او چټ او د قاضي مور هغه په لاسونو کې

ونيو.

بيا يې خدای پاماني وکړه او جلی د کور نه و وتل.

خواريکښن قاضي

لمړی سرک ته لارل.
بيا يې درېست موټر تر کوره ونيو.
خنډ وروسته خپل کور ته ورسېدل.
د موټر د بنکته کېدو سره سم، د کلي ماشومان، راورسېدل.
هر چا به مبارکي ويل.
هغوی ټول د قاضي د پلار کور ته، د ننه شو.
نږدې خپل او خپلوان د هغوي کور ته، مخه وکړه.
په دې وخت کې، قاضي هم په کور کې و.
هر چا به هغه او دهغه کورنۍ ته، مبارکي ويلي.
د قاضي مور او پلار هم ډېر خوشحاله شو.
د شپې ميلمنو د پاره، چرگان حلال او وريجي پخې کړي.
شپه، په خوشحالی سره، تېره شو.
خو ورځې تېرې شوې.
قاضي، بېرته، خپلې نوې دندې ته، ستون شو.
د قاضي پلار، خپلې بنځې ته و ويل:
د کوژدې (کوزدي) بندو بست به، څه وخت وکړو.
هغې و ويل:

خواريکښن قاضي

.....

بنه به وي چې دا خبره لمړی د جلی کورنی او بيا د قاضي سره هم
گډه (شريکه) کړو.

خو ورځي، تېري شوي.

د قاضي کورنی، د جلی کورته، لارل.

الته يې، کوژدې د مراسمو او ولور، سره زر، ځای، دکسانو د گډون
شمير، نکاح او نور اړوندو مسایلو په هکله، وغږېدل.

بيا يې د شريعت سره سم، فيصلې وکړې.

د کوژېدې ورځ يې راتلونکي جمعي ورځ وټاکه (وټاکله).

د قاضي کورني، هم ټولې خبرې او پرېکړې د قاضي سره شريکه
او د هغه يې و غوښتل چې د کوژېدې نه، يوه ورځ دمخه، خپلې
سيمي ته راشي.

قاضي هم د وعدې سره سم، يوه ورځ د کوژېدې نه مخکې خپلې
سيمي ته لار.

ورځ تېره او شپه شوه.

د لړيو ځايونو خپلوانو د قاضي په کور کې شپه وکړه.

بيا سهار وختي د لمانځه د ادا کولو نه وروسته پر کارنو پيل کړ.

غرمه او ډوډۍ تياره شوه.

د قاضي پلار پر سپين ږيرو غږکړ.

خواريکښ قاضي

.....

د ډوډۍ ويښ له پاره څه وخت شته، بڼه به دا وي چې ملا صيب د قاضي نکاح و تړي.

د کلي ملا راغی او د قاضي پلار تر څنگ، کښېناست.

بيا يې د جلی پلار ته غږ کړ او هغه هم د ملا صيب تر خوا کښېناست.

ملا هم د نکاح په هکله لنډ معلومات او گټې د نورو سره گډې (شريکي) کړې.

بيا يې شاهدان و گمارل.

شاهدانو خپله شاهدي د ټولو خلکو په مخ کې ورکړه.

بيا ملا صيب، د دواړو نکاح و تړه.

ملا صيب د نکاح وروستی دوعا ولوسته.

د نکاح پاڼه يې ډکه کړه او قاضي ته يې په لاس ورکړه تر څو خپل خوسر(خسر) ته يې، ورکړی.

هغه هم، د نکاح پاڼه واخيسته او خپل خوسر(خسر) ته يې په دواړو لاسونو ورکړه.

خوسر(خسر) يې پاڼه، واخيسته.

قاضي د هغه لاسونه، بڼکل کړل؛

خوسر(خسر) يې هم د قاضي سر، بڼکل کړ.

خواريکښن قاضي

.....

بيا د قاضي کشر ورو، د شپږبڼی (چاکلېټو) پطنوس راور او د نکاح
گډونوالو باندې يې و گرځاوه.

کسانو به چاکلېټ اخيست او قاضي ته به يې، مبارکي ويلې.

بيا پلار يې څه شپږيني واخيسته او د قاضي پر سر يې واچوه.

د نکاح دود تر سره شو.

بيا دم (آشپز) راغی او د قاضي پلار ته يې، و ويل:

ډوډی، تياره ده.

څه وکړو؟

په دې وخت کې د کلي ملا صيب و ويل:

نن د جمعي مبارکه ورځ، ده.

بنه به وي چې ډوډی وباسو او د جمعي لمونځ ته تياری و نيسو.

د قاضي پلار و ويل:

سمه ده!

ملا صيب!

خير!

دواړه به د دېگي سر ته لار او ته به دوعا وکړې.

بيا به، د دېگيو سرونه، خلاص کړو.

لمړی به نارينوو ته، ډوډی ورکړو.

خواریکښ قاضي

خُکه!

هغوی د جمعي لمانځه ته، لوی جومات ته ځي.

بيا به، بنځو ته ډو ډی و وپشو.

د کلي ملا صيب، دوعا وکړه.

بيا، آشپز د دېگيو سرونه خلاص او وپش يي، پيل کړ.

د کلي ځوانانو په منډو سره ډوډی مجمي (مجمعي) چلوي.

په لږ وخت کي يي ټولو راغلو ميلمنو ته، ډوډی، ورکړه.

نارينو د ډوډی خوړو نه ورسته په وتلو پيل کړ.

بيا آشپز هم د بنځو ډوډی وپش پيل کړ.

ډوډی وپش خلاص او په پای کي، پاتي کسانو د آشپز سره ډوډی

وخوره.

خنډ وروسته، نارينه هم د لمانځه ادا کولو نه وروسته ورسېدل.

بيا د چای امر وشو.

ځيني پاڅېدل او خپلو بنځو او کوچنيانو سره، خپلو کورونو ته روان

شو.

څه نورو کسانو، چايونه و څښل، بيا د مبارکي ويلو سره خپلو موخو

پسي لاړل.

ډېر لږو کسانو، کوم چي کورونه يي لري ول، الله د قاضي د پلار

په کور کي شپه وکړه.

خواريکښن قاضي

.....

سهار شو.

قاضي د سهار د لمونځ ادا کولو نه وروسته، د خپل پلار او مور نه د مراسمو په سر ته رسولو کې، مننه وکړه.

بيا يې د سهار چای د ميلنو سره و څښل.

د شپې ميلمانه هم له حايه پاڅېدل.

لمړی يې قاضي او د هغه کورنۍ ته مبارکې و ويله او بيا خپلو کورونو خوا، روان شو.

خنډ وروسته، قاضي هم د خپل پلار او مور لاسونه بڼکل او د هغوی او د کورنۍ نورو غړو نه يې مننه او بيا يې خدای پاماني واخيسته.

لمړی يې ځان پوخ سرک ته ورساو.

په لاره کې به هم خلکو، هغه ته مبارکي وپله.

خنډ وروسته هغه پوخ سرک ته ورسېد، بيا په موټر کې تر جلال آباد بنار پورې، لاړ.

لمړی د وچ حوض (حوض خشک) ته لاړ او الله يې نيم من بڼه گوړه (گړه) واخيسته او له ځانه سره يې کابل ته راوړه.

بيا وختي دندې ته راون شو.

هغه، راوړلي گوړه (گړه) له ځانه سره يوړه.

بيا ملگرو يې د مبارکۍ له پاره، هغه ته راغلل.

هغه هم ملگرو باندې خوړه، گوړه (گړه) و وېشه.

خواريکښن قاضي

قاضي ډير کونښن وکړ تر څو تکره قاضي شي.

او د ورکړ شوی لقب (دوبيم نوم) تازه کړي.

مگر بخت ور سره ياری ونکړه او هغه د لابراتوار پوي او تکره،
داکټر شو.

د قاضي کورني اوس هغه ته د واده دود د تر سره کولو هوډ (پلان)
لري.

قاضي هم په برياليتوب سره خپله نوې دنده تر سره کوي او خپلې
تنخواوې ټولوي.

هغه په قاضي مشهور دی.

خلک اوس هم هغه ته قاضي وايي.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
- (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معمارۍ اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معمارۍ شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

خواریکین قاضی

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چې قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدیرنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچین (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

خواريکښن قاضي

۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بوډا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه ینه) په کچه گری کی (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولگي کی (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کی ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کی تر ټولو نوې او گړندۍ
کړنلاره د معمارانو او انجینېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملگري (پښتو ناول)
۶۰. د یوې میاشتي **ناوي** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

خواريکښن قاضي

.....

- ۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
- ۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
- ۶۴. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
- ۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
- ۶۶. دارونکی سېلاب (پښتو ناول)
- ۶۷. خواريکښن قاضي (پښتو ناول)

خواریکین قاضی

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۲. لیونی لېوه
۳. د خاورو لاندې ښار
۴. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
۵. سپین کارغه
۶. سور تنور
۷. خړه بیزو
۸. بندي مرغه
۹. توده برستن
۱۰. بی وخته باران
۱۱. د ژوند پای

د امکان او وخت په صورت کی

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Hard working judge

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: October - November /2025

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**